

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache

judcători – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului Danov Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Danov Ion Ion, născut la 16 ianuarie 1995,
originar și domiciliat în or. Fălești, str. A.
Mateevici, 101

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.02.2015 – 07.05.2015;

Instanța de apel: 29.05.2015 – 16.09.2015;

Instanța de recurs: 21.12.2015 – 03.02.2016.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Fălești din 07 mai 2015, **Danov Ion Ion** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite prin sentința dată și prin sentința Judecătoriei Fălești din 26 martie 2015, i s-a stabilit o pedeapsă definitivă pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Pavliuc Elena a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul lui Danov Ion în beneficiul lui Pavliuc Elena suma de 5 700 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 1 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, acțiunea civilă a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Danov Ion Ion la data de 11.01.2015, în jurul orei 11:00, intenționat, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni, prin forțarea ușii de la intrare, a pătruns în locuința lui Pavliuc Elena Petru din or. Fălești, str. Alexei Mateevici, 52/2, de unde pe ascuns a sustras bani în numerar în sumă de 7000 lei, cauzând părții vătămate Pavliuc Elena un prejudiciu material considerabil.

Acțiunile lui Danov Ion au fost încadrate juridic în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal cu calificativele „*furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

3. Sentința nominalizată a fost contestată cu apel de către avocatul Frecăuțanu Iuri în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost comisă de acesta.

În motivarea apelului, apelantul a indicat că în pofida faptului că în sentința contestată sînt enumerate probele pe care instanța le-a pus la baza acesteia, este evident că prima instanță nu a făcut o analiză obiectivă a acestor probe și nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

La fel, martorii acuzării audiați în cadrul cercetării judecătorești, nu au dat asemenea declarații care ar putea fi apreciate drept probe pertinente, concludente și utile, cu atît mai mult, să confirme vinovăția inculpatului Danov Ion. Ba mai mult de atît, declarațiile martorilor urmau a fi apreciate în favoarea inculpatului Danov Ion, deoarece acestea poartă în sine contradicții esențiale și sunt bazate pe presupuneri (art. 389 Cod de procedură penală).

Totodată, înscrisurile cercetate în ședința de judecată nu pot constitui probe pertinente, concludente și utile în virtutea art. 95 Cod de procedură penală, căci sunt incerte și bazate pe presupuneri. Din acest motiv, ele trezesc mari dubii privitor la veridicitatea lor și, în conformitate cu prevederile art. 8 alin (3) Cod de procedură penală, dacă ele nu pot fi înlăturate prin alte probe, dubiile urmează a se interpreta în favoarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 septembrie 2015, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat o examinare amplă și obiectivă efectuată de către prima instanță asupra cauzei penale, cu verificarea și stabilirea certă a tuturor aspectelor de fapt și de drept, dobîndită prin cercetarea nemijlocită și multilaterală a probelor administrate de către organul de urmărire penală, cărora li s-a dat o apreciere justă din punct de vedere al veridicității, utilității,

concludenței, pertinentei și coroborării reciproce, în acest aspect fiind respectate cerințele art. art. 100-101 Cod de procedură penală.

Concomitent, prima instanță legal și întemeiat a reținut declarațiile părții vătămate Pavliuc Elena, potrivit cărora în toamna anului 2014, în urma realizării miezului de nucă, împreună cu pensia sa administrată timp de câteva luni de zile a acumulat suma de 7000 lei, pe care o păstra la domiciliul său, amplasat în or. Fălești, str. Alexei Mateevici, 52/2, într-o geantă. La sfârșitul lunii decembrie 2014 a plecat la fiica sa, în mun. Chișinău, lăsînd casa fără supraveghere. La data de 11.01.2015, în jurul orelor 11:00 a fost anunțată de către colaboratorii de poliție a IP Fălești, despre faptul pătrunderii în locuința sa a unor persoane neidentificate. Revenind la domiciliu a depistat sustragerea banilor în sumă de 7000 lei, fiindu-i cauzat prejudiciu material considerabil. Din suma sustrasă, i-au fost restituiți 1300 lei.

Împrejurările cauzei relatate de partea vătămată și-au găsit confirmare prin declarațiile martorului Cașu Ecaterina potrivit cărora la data de 11.01.2015, în jurul orei 11:00, revenind acasă de la serviciu, prin geamul locuinței sale a observat o persoană necunoscută lîngă ușa de intrare în locuința lui Pavliuc Elena, care la acel moment era plecată la fiica sa în mun. Chișinău. Reușind să-l vadă, a memorizat semnalmentele acestuia.

În corespundere cu procesul-verbal din 13.01.2015, Cașu Ecaterina, din numărul persoanelor prezentate spre recunoaștere, l-a recunoscut pe Danov Ion drept persoana pe care a văzut-o în gospodăria vecinii Pavliuc Elena (f.d. 61-63).

Conform raportului de expertiză dactiloscopică nr. 240 din 15.01.2015 urma digitală ridicată în cadrul cercetării la fața locului de pe suprafața sticlei geamului de la ușa de intrare în odaia nr. 2 partea interioară, din locuința lui Pavliuc Elena, amplasată în or. Fălești str. Al. Mateevici, 52/2 a fost creată de degetul inelar al mîinii drepte a lui Danov Ion (f.d. 36-39).

La fel, prima instanță întemeiat și-a bazat concluziile privind vinovăția inculpatului și pe restul probelor scrise administrate pe caz cum ar fi: procesul-verbal de cercetare a gospodăriei victimei din 11.01.2015 de unde a fost ridicată amprenta digitală de pe suprafața sticlei geamului de la ușa de intrare în odaia nr. 2 partea interioară, (f.d. 5-6,7,8-19); procesul-verbal din 12.01.2015 de ridicare de la Danov Ion a banilor în sumă de 1300 lei (f.d. 22, 24); raportul de expertiză psihiatrico-legală nr. 21a-2015 din 20.01.2015 potrivit căruia Danov Ion a fost recunoscut responsabil de fapta comisă, manifestînd retard mintal ușor pe fon rezidual organic (f.d. 47-48).

În atare împrejurări, instanța de apel a conchis că argumentele invocate de apărătorul Iuri Frecăuțanu, referitor la lipsa bazei probante ce ar demonstra vinovăția inculpatului, sunt absolut declarative, fiind lipsite de temei real, or tocmai că probele nominalizate mai sus confirmă integral vinovăția în fapta comisă.

Totodată, instanța de apel a menționat că prima instanță a stabilit o pedeapsă echitabilă inculpatului, ținând cont și de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, precum sunt: caracterul intenționat și prejudiciabil a faptei penale, atitudinea făptuitorului față de cele săvârșite și urmările survenite, personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de lege, anterior fiind condamnat inclusiv pentru fapte analogice, astfel constatându-se, că activitatea criminală a devenit pentru el o îndeletnicire în vedere asigurării propriei existențe, fiind în acest aspect caracterizat negativ la locul de trai, ca o persoană ce face abuz de alcool.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului Danov Ion, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, sau după caz, cu stabilirea unei pedepse mai blânde în privința acestuia.

Pentru a susține cerințele înaintate, recurentul afirmă că instanța de apel a reținut la baza deciziei pronunțate probe indirecte și neconcludente, deoarece declarațiile martorilor sunt contradictorii, iar în asemenea caz orice dubiu urma a fi interpretat în favoarea inculpatului.

Mai invocă faptul că expertiza dactiloscopică a fost efectuată cu încălcarea procedurii stabilite.

La fel, consideră că pedeapsa stabilită inculpatului este una prea aspră având în vedere vârsta fragedă a acestuia, care nu merită de a fi privat de libertate, întrucât izolarea de societate nu va contribui la atingerea scopului urmărit de legea penală.

7. Pe marginea recursului a prezentat referință procurorul de nivelul Curții Supreme de Justiție, care a solicitat respingerea acestuia cu menținerea deciziei.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Drept temei pentru recurs au fost invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, însă instanța de recurs nu poate reține temeiurile invocate, acestea fiind nefondate, or, decizia recurată corespunde tuturor prevederilor procesual-penale, aceasta fiind legală și întemeiată.

Astfel, motivul invocat de recurent prin care acesta susține că instanța de apel a pus la baza deciziei adoptate probe indirecte și neconcludente și că declarațiile martorilor se contrazic este declarativ, întrucât anume martorul ocular Cașu Ecaterina a fost prezent la locul comiterii infracțiunii, iar identitatea făptuitorului a fost identificată prin prezentarea spre recunoaștere, fapt consemnat în procesul-verbal din 13.01.2015, unde Cașu Ecaterina, din numărul persoanelor prezentate spre recunoaștere, l-a recunoscut pe Danov Ion drept persoana pe care a văzut-o în gospodăria vecinii Pavliuc Elena (f.d. 61-63).

La fel, prin raportul de expertiză dactiloscopică nr. 240 din 15.01.2015 urma digitală ridicată în cadrul cercetării la fața locului de pe suprafața sticlei geamului de la ușa de intrare în odaia nr. 2 partea interioară, din locuința lui Pavliuc Elena, amplasată în or. Fălești str. Al. Mateevici, 52/2 a fost creată de degetul inelar al mâinii drepte a lui Danov Ion (f.d. 36-39). Aceste probe au fost corect cercetate și verificate de către instanța de apel, fiind probe directe și concludente, a căror veridicitate nu pune la dubiu vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate prin rechizitoriu, iar infirmarea acestora de către partea apărării este considerată de către instanța de recurs o modalitate de apărare a inculpatului și evitarea tragerii la răspundere penală a acestuia.

Asupra motivului invocat de recurent în recursul său, potrivit căruia acesta susține că expertiza dactiloscopică a fost efectuată cu încălcarea procedurii stabilite, instanța de recurs este în imposibilitate de a se expune, întrucât recurentul nu indică concret în ce a constatat încălcarea nominalizată, or, instanța de judecată exprimă doar interesele legii și nu este în drept de a suplini din oficiu recursul recurentului cu constatări subiective care ar justifica temeinicia acestuia.

Ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului, dar și de poziția recurentului care susține că aceasta este una prea aspră și că izolarea de societate a inculpatului nu va avea finalitatea scopului urmărit de pedeapsa și legea penală, Colegiul penal notează că, reieșind din partea motivatorie a deciziei adoptate pe caz, se menționează că la individualizarea și stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de următoarele circumstanțe: gravitatea faptei comise și urmările survenite, atitudinea făptuitorului față de cele săvârșite, personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de lege, anterior fiind condamnat inclusiv pentru fapte asemănătoare, se caracterizează negativ la locul de trai și face abuz de alcool.

Astfel, instanța de recurs atestă că la stabilirea pedepsei inculpatului Danov Ion, pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a comis erori de drept, pedeapsa stabilită inculpatului a fost individualizată corect, iar concluziile instanței de apel privind stabilirea categoriei și mărimii pedepsei inculpatului corespund exigențelor legale și circumstanțelor cauzei, iar argumentele reflectate în prezentul recurs, în acest sens, sunt neîntemeiate.

Făcînd o concluzie la cele consemnate mai sus, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise la art. 414-419 Cod de procedură penală, pronunțînd o hotărîre legală și întemeiată sub toate aspectele, iar pe cale de consecință, temei pentru admiterea recursului ordinar declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului nu a fost atestat, ceea ce echivalează cu inadmisibilitatea recursului.

9. În corespundere cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului Danov Ion împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui **Danov Ion Ion**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 martie 2016.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru